

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Lykken bedre end Forstanden

Citation: Wessel, Johan Herman: "Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog", i Wessel, Johan Herman: *Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog*, udg. af Henrik Andersson , [s.a.], s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wessel-lykken-shoot-idm139685816494000/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog

Tiende Optrin.

Julie, Stephen, de forrige.

Orgon.

See der er Din tilkommende Mand, Julie, om Du ellers kan overtale ham til at blive det; hvis ikke, gier jeg Dig arveløs, og lader Dig indspærre. Dem fortænkter jeg slet ikke, Herr von Bodeu, om De forskyder hende, efterat hun har kunnet fatte Gudhed for en Landstrøjer. Jeg ønsker allene Sagen jo før jo heller afgjort; lige meget, paa hvad Maade.

Julie

Himmel! hvor min Siel lider!

Stephen.

Den stakkels Frøken! o, jeg er en Skurk!
Boden.

De forlader mig, Herr Orgon, at jeg ikke troer, Deres Frøken Datter fortjener saa haard Behandling; det Kongte, som har saa langt fra været overdrevet i Henseende til hendes Deilighed, kan ikke være opdigtet i Henseende til hendes Dyd og Forstand; og den Mandsperson, som har havt den Lykke, at behage hende — De tillader mig at sige Dem, jeg er forvissat om, at han maae besidde gode Egenskaber.

Julie.

Deres Udelmodighed, min Herre, presser
Lærer

Taare af mine Dine. De taler om Crast, som ons
De kiendte ham. Gid De kiendte ham! Himmell!
det er han.

Siende og sidste Optrin.

Crast, de forrige.

Crast.

Min Ulykke vil, at jeg ingen Steds skal finde
de Dorante.

Orgon.

(staaer saa, at Crast ikke kan sees af Boden.)

See! jeg vidste nok, det var for sildig at
faae Das. De kommer just til rette Tid, for at see
et Optrin, som vil være Dem overmaade behageligt;
Deres høitelskede Julie staaer just i Begreb med at
give denne gode Herre sin Haand.

Crast, (gaaer frem til Boden.)

Jeg besværges Dem, min Herre— (paa Knæ.)
Himmell! min Fader!

Boden.

Hvad seer jeg, min Son!

Julie.

Crast, Deres Søn?

Orgon.?

Hvad er dette? De har jo ingen Børn.

Boden.

Jeg troede ham død; jeg føler mig knap for
Glæde; han er saa lykkelig, at være elsket af De-
res